

Det viktigaste i dag:

Stoppa missmodet

Alina Perera Robbio,

Granma, Caracas 9 mars 2017

I mitt samtal med Kubas kulturminister, Abel Prieto Jiménez, säger han att "vi måste vinna slaget om medvetenheten och idéerna" i en värld där somliga säger att den revolutionära tanken hör hemma på museum.

Det stora slag, som idag utkämpas globalt snarare än i fysiska platser, äger rum i vars och ens medvetande. Det råder ingen brist på revolutionärer, idéernas gerillakrigare, men styrkorna är utspridda mot ett mäktigt, kompakt massmediablock som avser att förvandla människan till gisslan för sina känslor, bortkopplad från sin förmåga att tänka.

Det var inte utan anledning som president Nicolás Maduro den 20:e november 2016 uppmanade till en kommunikationsrevolution - i traditionella medier, sociala nätverk, gator och väggar. Han uppmanar till ett intensivt och nödvändigt arbete med progressivt tänkande.

Om just det brådska i detta handlade "Intellektuellas, Konstnärers och Sociala rörelser Nätverk till Mänsklighetens Försvar", som höll sitt 15:e möte i Ayacucho 6-7 mars med över 60 deltagare från olika länder. Detta forum "Befriande kommunikation eller koloniserade nationer?" konstaterade att medmänsklig intelligens visst finns i denna värld, den behöver bara komma till uttryck och vara mer på hugget i försvaret av folkens sanning. Om detta sa Kubas kulturminister Abel Prieto Jiménez att vi måste vinna slaget om medvetenheten och idéerna.

Innan mötets andra dag började, tog Abel sig tid till ett samtal om den tid vi lever i och där vi måste ta strid för ett kritiskt och revolutionärt tänkande.

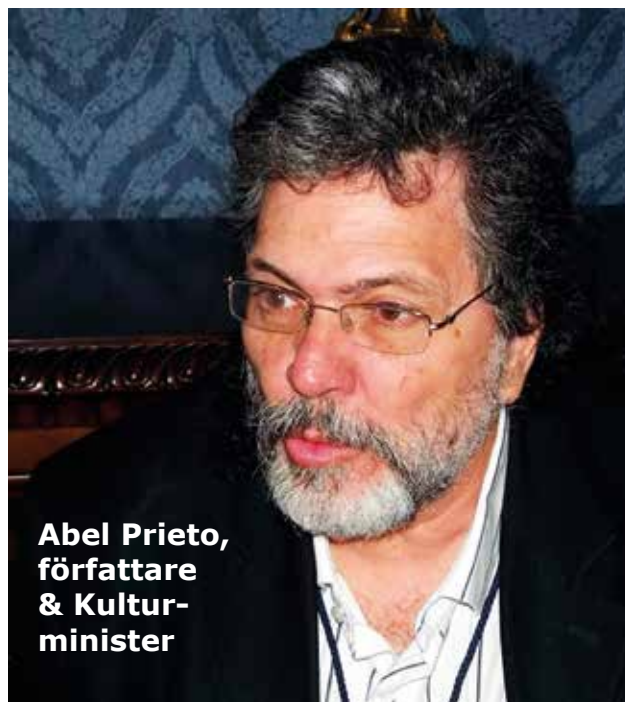
– Vi har talat om vänsterns traditionella oförmåga att skapa ett genomtänkt synsätt för kommunikation, som är effektivt mot det mediala maskineriet av lögnar och förtal - som vi kan kalla allt vi vill, men som utan tvekan varit effektivt när det gäller att tämja samveten, att förslöa kritiskt tänkande, och till exempel vid valen lansera kandidater som erbjuder guld och gröna skogar för att sedan förråda dem. De får folk att rösta mot sina egna intressen: vanliga människor som röstar mot sitt lands bästa, mot de landvinningar som uppnåtts. Det är hårresande vad som sker i världen idag, där ett fåtal mediekoncerner kontrollerar allt.

Vi har talat om de sociala nätverkens roll, hur den stora databas de utgör har använts i valrörelser som underlag för att skapa psykologiska profiler och budskap som anpassas till var och en. Här finns ett maskineri för manipulation och svek, en fråga som vi ständigt diskuterat i Nätverket till Mänsklighetens Försvar.

Jag minns en paneldebatt i Caracas, i december 2004, där Chávez uppmanade oss att gå på offensiven, att öppna en spricka den mediala belägringen (se Eva Björklunds

rapport i Kuba 1.2015). Det var där idén om Telesur uppstod, och som varit så framgångsrik och viktig. Sedan dess talar vi mycket om detta manipulationsmaskineri. Men jag skulle vilja säga att mediekoncentration idag, utnyttjandet av människors brist på medvetenhet, har ökat på ett nästan orwellianskt sätt (jag tänker på George Orwells berömda roman 1984, om ett övervakningssamhälle). Det är en enorm utmaning och jag tror att det viktigaste är att försöka etablera ett nytt genomtänkt synsätt, som måste bygga på delaktighet, eftersom det måste vara den revolutionära folket som, med hjälp av sociala nätverk, gör motstånd mot denna hypnos, mot att ledas runt som en skock får. Och samtidigt måste vi lyckas med att skapa innehåll. Vi måste vara kritiska till systemet, och samtidigt utveckla förslag.

Sedan 2004 har omständigheterna förändrats avsevärt. Motgångarna har ökat, som du säger ...

**Abel Prieto,
författare
& Kultur-
minister**

– Fidel och Chavez grundade så många fantastiska saker. Sedan kom Evo, Correa, Daniel, ALBA. USAs Frihandelsavtal med Latinamerika (FTAA, ALCA på spanska) besegrades i Mar del Plata, det blev en strålande vänsterframgång för Vårt Amerika. Nestor Kirchner deltog i kampen mot FTAA, och sedan Cristina. Det var verkligen en mycket speciell tid. I Brasilien hade arbetarpartiet (PT) makten. Det var en tid som verkligen väckte mycket hopp, som gjorde Latinamerika till en samlingspunkt.

Nu talar många om en pendel. Bland det mest illavarslande är att acceptera tanken att det skulle finnas en pendel som svänger till vänster och som nu svänger mot reaktion. Det är vansinnigt, historien rör sig inte som en pendel. Historien skrivs av kvinnor, män, folk, och jag tror att det viktigaste idag är att stoppa demoraliseringen, missmodet och den förvirring som råder bland de progressiva krafterna, stoppa den fatalistiska uppfattningen att det nu kan bli tio år av nyliberalism istället för att följa Bolívars tänkande, Martí, Fidels, Chávez, den kubanska revolutionen och den latinamerikanska revolutionen.

Vad som kommer att hända beror oundvikligen på vår
forts sid 14

forts från sid 13
förmåga att kommunicera effektivt, djupt och seriöst.

Hur ska vi utifrån ett vänsterperspektiv anta utmaningen att fortsätta kämpa, att inte sjunka ner i missmod?

– Deltagarna i Nätverkets 15:e möte var eniga om behovet av konkreta åtgärder, en handlingsplan.

Till exempel att organisera de motståndsgupper som finns på kulturområdet, alternativa medier, radio, den digitala gerillans arbete i sociala nätverk. Många människor har inte har låtit sig besegras utan kämpar för frigörelse, mot nyliberala offensiven, men de kommer inte till uttryck.

Nätverket måste försöka ena alla dessa krafter, så att de kan känna att vi står inför en världsomfattande strid, att små lokala gerillakrig inte kommer att lösa problemet, även om segrar uppnås där.

Så behövs till exempel en etisk granskning av medierna. Någon nämnde det förtal av Fidel som dök upp i Forbes Magazin (påstod att kubanska revolutionens ledare ägde en förmögenhet på miljontals dollar och var bland de rikaste i världen). Fidel svar var fantastiskt, på teve, inför alla: om ett enda bevis kunde framläggas för vad som hade publicerats så skulle han omedelbart avgå. Denna replik publicerade Forbes aldrig.

De stora mediekoncernerna ljuger, och om någon bemöter lögnen accepterar de aldrig att de ljugit, så lögnen lever vidare. Det är Goebbels teori: upprepa en lögn tills den blir till sanning. Det är mediemaktens filosofi.

Det talades om vad guarimbas (civil olydnad) gjorde i Venezuela, om hur de på internet cirkulerade bilder av våldshandlingar, halshuggningar, misshandel som aldrig inträffat och som skylldes på polisen i påstådda sammanstötningar med oppositionen. Förtalet cirkulerade utan uppehåll.

Det talas om en postsanning*, påhittade händelser avsedda att destabilisera, och som snabbt sprids som virus i sociala medier och som folk tror på.

Läget är fruktansvärt. Mediejättarna har format en mängd människors tänkesätt - särskilt ungdomar som är så intresserade om vad som händer, vad som rör sig i nätverken - och som är mycket godtrogna. Så vad som också behöver göras är att uppmuntra, särskilt bland ungdomar, till en kritisk studie av dessa kommunikationsfenomen.

Vi måste uppmuntra folk att bruka sin intelligens. Kom ihåg vad Fidel sagt många gånger: ”De vill bryta ner vår tankeverksamhet. Detta är deras stora projekt: att folk inte ska tänka själva, att folk inte kritiskt ska granska de lögner som sprids.”

En annan sak som vi talat om är det som brukar kallas kaderskolning, utbildning av unga revolutionära kadrer. Och då måste frågan om ny teknik komma med, behovet att behärska den, frågan om idéernas kamp i sociala medier.

Så frågan är: Ska vi låta Fidels tankevärld, låta generationers tänkande i Kuba och Latinamerika avfärdas som något musealt, som en del av det förgångna? Kommer venezolanerna att låta Chávez tänkande hänvisas till ett museum, som något som funnits men som inte längre är giltigt? Jag tror att detta är något som gäller oss alla..

* post = efter, som i postdemokrati, postsocialism
Översättning Christine Vaple